

сждбата. Други предлагали, щото всеки членъ на потребителната кооперация да внесе по 25 лева златни, за да се покрие загубата на мелницата.

Настанало време за голѣмо изпитване вѣрността на членоветъ на кооперацията. Но членоветъ се задържали на висотата на положението. Нѣкои донесли всички пари, които могли да събератъ и ги предложили за изплащане на задължението.

Но работитѣ на мелницата не пострадали само отъ горнитѣ две причини. За влошаването на положението не по-малко допринесли и недоброръководни служажщи. Така единъ мелничаръ купувалъ жито не въ града, дето трѣбвало, ами въ другъ градъ. Защо ли? — Много просто. Той билъ се съгласилъ съ житаря въ последния градъ и срещу възнаграждение, което му давалъ житарятъ, вземалъ отъ него по-лоша стока. Въ сжщото това време, когато дружеството губѣло, тоя недоброръководенъ служажщ печелилъ.

Затруднено било положението на мелницата отъ лошото водене на смѣткитѣ. За да не плащатъ заплатата, смѣткитѣ водѣли доброволно и безплатно нѣкои отъ членоветѣ. Работѣли по редъ. Въ резултатъ: счетоводнитѣ книги били объркани и за нищо негодни.

Всичко било на лице: и грѣшкитѣ и престѣпленията. Ръководнитѣ хора на мелничарското дружество, които били сжщевременно

и членове на потребителната кооперация, здраво се заловили да спасятъ мелницата. Тѣ уволнили некадърния управителъ. Наели платенъ счетоводителъ. Съ не голѣми вноски пристѣпили къмъ изплащане на дълговетѣ. Мелницата започнала да дава печалба.

Отъ събранитѣ печалби изплатили загубата 11 хиляди лв. зл. Най-сетне мелницата започнала да носи по-голѣми печалби и още презъ третото тримесечие на следната година чистата печалба достигала около 2500 лв. златни.

*
* *

Тая на гледъ обикновена история е пълна съ мъчителни изживѣвания, които само хора идеалисти могатъ да понесатъ и да си наложатъ.

Може би вие любопитствувате да знаете нѣкои отъ тия изживѣвания? — Слушайте тогава!

... Мелницата започва да губи. Избухва уплаха. Враговетъ на потребителната кооперация развързватъ езицитѣ си и говорятъ всичко лошо по неинъ адресъ. Тѣ предсказватъ, че мелницата копае гробъ на кооперацията. Послабитѣ ѝ членове се разколебаватъ. Скромнитѣ членове на управлението не казватъ нищо. Само спокойно заповѣдватъ на касиера да седне до касата и да изплаща влога всѣкому, който си го поиска.

Идва единъ работникъ. Той има вложени 605 лв. зл. Цѣлата тая сума била събрана отъ припадающи му се печалби. Ра-